

porcatus is begroeid, steunt deze zienswijze.

Van groot belang is verder, dat na afloop van de oorlogsjaren de haven van IJmuiden grondig werd uitgebaggerd. Een deel van de bagger werd op het Noorderstrand opgespoten en leverde bij naspeuring veel onbekende soorten op. Een aanzienlijk aantal hiervan bleek uit de Middellandse zee afkomstig te zijn (in totaal een 80 soorten). Ze zijn ongetwijfeld afkomstig van de heel in het begin van de oorlog tot zinken gebrachte schepen, die op de Midd.Zee hadden gevaren.

Voorts bevonden zich in deze bagger nog fossielen uit het Holocene en de Eemlagen, daar deze laatste afzettingen hier niet diep in de bodem liggen. Het afslaan van deze bagger door de zee zal in de naaste toekomst wel diverse "nieuwe" soorten voor de fauna opleveren.

DE VONDSTEN VAN ELMINIUS MODESTUS IN NEDERLAND (Door P. Leenhouts)

Even voor de nieuwe leden een korte verklaring:

In de vorige jaargang van het Zeepaard, N° 4/5, verscheen een waarschuwing om te letten op een Zeepck, Elminius Modestus Darwin. Deze soort was afkomstig uit Nw. Zeeland en in Engeland in 1946 veel gevonden. Als directe reactie op deze oproep meldde H. v.d. Meulen exemplaren van deze soort van onze kust (in Zeepaard N° 6/7). Sindsdien is het aantal vondsten steeds groter geworden en was het de moeite waard er eens een kort overzicht van te geven.

De eerste vondst, voor zover bekend, dateert van 19-9-'46: op een kurk, aangespeeld bij Schev.N., werd één ex. gevonden, samen met Verruca strömia en Balanus balanoides; verder die dag Zuidelijk stormmateriaal (P. Leenhouts). De volgende vondst dateert van 19-10-'46, op een wrak dat al enige maanden even ten Z. van Wass. Slag had gelegen (P. Leenhouts). Begin December '46 vond H. v.d. Meulen bij Loosduinen op de Rommelasperges een groot aantal levende exemplaren. De najaarsstormen van 1947 waren voor de meesten hun eerste kennismaking met Elminius. Vele balken waren ermee overdekt, in totaal waren ze hierop niet zeldzamer dan de gewone soorten, Bal. balanoides en B. improvisus. Dit materiaal moet van de Engelse Oostkust gekomen zijn (zie het Stormverhaal) en bewees wel, dat de soort de strenge winter glansrijk overleefd had en zich in het Noordzee gebied sterk uitgebreid. (nu bedreigen ze de Engelse oestercultuur al!). Op 6 December '47 werd op een golfbreker (Schev.Z.) weer een levend ex. gevonden (P. Leenhouts). Tot slot op 31 Januari '48 een klein aantal exemplaren op Rommel-

asperges aan de Wass.Slag (J.Lucas e.a.) R.van Urk vond hier later een vrij groot levend ex.

Al met al weten we dus, dat Elminius bij ons leeft van Loosduinen tot de Wass.Slag. Ze vallen vrij gemakkelijk op, daar ze niet zo sterk op elkaar gedrongen zitten als b.v. Balanus balanoides en daardoor veel beter hun vorm behouden, die bovendien erg typisch is: de enige soort met 4 wandstukken, waardoor de pok de vorm van een kruis krijgt. Ieder wandstuk heeft een brede en diepe groeve. De grootste is 5-8 mm, dus kleiner dan de andere soorten. Hij is vooral ook wat platter. Ik krijg de indruk dat hij niet zo hoog in het littoraal leeft als de anderen. Let er eens op nu met de komende kampen weer rondgescharreld wordt op allerlei anders slecht bezochte strandgedeelten. De verspreiding bij ons zal zeker wel groter zijn, maar je moet er wel vrij nauwkeurig alle in aanmerking komende voorwerpen voor afzoeken om hem te vinden!

NOG EEN ZEEPOK OM OP TE LETTEN! (Door P.Leenhouts)

124969

Verruca Strömia Müll

Op drijvende voorwerpen hebben jullie natuurlijk allemaal wel massa's zeepokken gevonden. Meest waren die vrij regelmatig van bouw: ze hadden 6 wandstukken (Balanus) of maar 4 (Elminius) en waren vrij zuiver symmetrisch. Nu en dan vindt men er tussen, die kleiner zijn - meestal gewoonlijk zo'n 5 mm. - en heel onregelmatig, volslagen asymmetrisch gebouwd. Zijn wandstukken zien er uit als een wijde mantel, die het dier in ruime plooiën om zich heen heeft geslagen. Ze zijn vrij plat en staan lang niet zo sterk op elkaar gedrongen als de Balanus soorten. Dat is Verruca Strömia Müll (behalve in de Zeepokkentabel is ook in het Zeepaard, 4e jrg. N° 1 op pag. 2 een mooie afbeelding van Verruca te vinden).

Eigenlijk mogen we Verruca niet zo maar een Zeepok noemen. Zijn eigenlijke systematische plaats is tussen de Zeepokken en Eendenmossels in, zoals uit het volgende overzicht moge blijken. Hij behoort tot de

Klasse: Crustacea - Kreeftachtigen
Hiertoe behoren vele orden, o.a.

Orde: Cirripedia - Rankpotigen
Deze worden als volgt verder onderverdeeld:

A. Onderorde: Thoracica

1. ') Tribus: Lepadomorpha - Eendenmossels; bij ons vertegenwoordigd door Lepas.
2. Tribus: Verrucamorpha; de groep waartoe Verruca behoort.
3. Tribus: Balanomorpha - Zeepokken; bij ons komen voor Bala-